

Missionskaldet.

David Livingstone

Hvad mig angår er jeg aldrig holdt op med at glæde mig over, at Gud har kaldet mig til missionsgerningen. Mange taler om et offer, jeg må have givet ved at leve så mange år i Afrika. Men kan det kaldes offer?

Det er jo bare en lille del af den store ubetalelige gæld, jeg står i til Gud, som jeg får lov til at godtgøre.

Er det offer, dét som bringer det bedste svar tilbage til en selv i form af en lykkelig tjeneste, fred i sindet og et levende håb om liv i herligheden hos Gud herefter?

BORT MED ET SÅDANT SYN, SÅDANNE ORD OG TANKER!

Det er på ingen måde noget offer. Sig hellere, at det er et privilegium.

Ængstelse, sygdom, lidelse og fare kan nok slå vort mod ned mange gange, og savnet af mange af livets goder kan også melde sig engang imellem, men det er kun for et øjeblik.

Alt dette er intet imod den herlighed, som skal åbenbares i os og for os.

Jeg har aldrig bragt et offer. Vi må ikke engang nævne det, når vi tænker på Ham, som forlod sin Faders trone i himmelen og gav sig selv og sit liv for os.